

מ"ת 47711/03/15 - מונטרס טחאן נגד מדינת ישראל - רשות המיסים - מע"מ

בית המשפט המחוזי ירושלים מ"ת 47711-03-15

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן 20 מרץ 2016

בעניין: מונטרס טחאן

נגד

מדינת ישראל - רשות המיסים - מע"מ

החלטה

1. לפני בקשה לעיון מחדש בהחלטה בדבר מעצרו של המבקש (שהיה משיב 6 בבקשת המעצר) עד תום ההליכים.

2. ביום 14.7.2015 ניתנה החלטה בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים בת"פ 47762-03-15.

על החלטה זו הוגש ערר, שלדברי ב"כ המבקש נמחק ביום 21.10.2015.

עררים של שותפים אחרים לאותה פרשה נדחו.

3. ביום 22.12.2015, בבש"פ 8523/15, האריך בית המשפט העליון (כבוד השופט ס' ג'ובראן) את מעצרו של המבקש ב- 90 ימים נוספים.

בהחלטתו התייחס בית המשפט לעילות המעצר הנטענות - מסוכנות כלכלית לביטחון הציבור ובפרט לרכוש, וחשש לשיבוש הליכי משפט, להשפעה על עדים ולהתחמקות מהליכים ומריצוי העונש. בית המשפט התייחס להלכה לפיה "במקרים של עבירות כלכליות המבוצעות תוך התארגנות של קבוצת עבריינים, באורח שיטתי ומתוכנן, בהיקף כספי ניכר או תוך שימוש באמצעים מתוחכמים, עשויה לקום עילת המסוכנות... המסוכנות גוברת ככל שמתקיימים מאפיינים רבים יותר מבין אלו אשר נמנו לעיל".

לגבי המבקש קבע בית המשפט: "אין בידי לקבל את טענתו של מונטרס כי לא יוחס לו בכתב האישום כל תפקיד ארגוני או קשירת קשר. בכתב האישום צוין כי פעילות הקבוצה העבריינית הוצא לפועל באמצעות צוותים,

כאשר כלפי מונטר נטען כי שימש ראש צוות. על פי המפורט בכתב אישום, ראש הצוות מהווה את הממשק בין הקבוצה לבין רוכשי החשבוניות הפיקטיביות, ובכך יש לו תפקיד בעל חשיבות בהוצאתו של הקשר לפועל. כמו כן בכתב האישום מיוחס למונטר כי הוציא 2,179 חשבוניות פיקטיביות... בנסיבות המקרה שלפניי, סבורני כי גם בעניינו של מונטר, האיזון בין מכלול השיקולים הרלבנטיים מצדיק את הארכת מעצרו".

4. בבקשה הנוכחית, שהוגשה ביום 24.2.2016, מציע המבקש חלופת מעצר חדשה - מעצר בית במושב יציץ, משק 13.

לעניין זה צורף לבקשה מסמך של עו"ס שיקומי פסיכיאטרי מר ירדן אולמן.

מר אולמן מציין במסמך שצורף, כי מקום החלופה המוצע הוא בית בן שניים וחצי חדרים וחצר, מוקף גדר גבוהה, שמסביבה מצלמות המאפשרות פיקוח רצוף. צוין כי במקום יתגוררו רק המבקש והמפקחים - בעל המשק, מר חגי צור - פנסיונר ממשטרת ישראל, ורעייתו, וכי גם מר אולמן ישמש לעיתים אחד המפקחים.

לדברי מר אולמן, הוא נפגש עם המבקש פעמיים בבית המעצר, וכן נפגש עם רעייתו של המבקש, עם הוריו ועם חמיו. מר אולמן מציין כי "כיום מונטר עצור מזה כשנה, ניכר בו דיכאון, סבל, חוסר אונים ועצב. נראה, כי הזמן עשה את שלו ותשובותיו בדבר מעורבותו בפרשה שונות מכפי שמסר בתחילת הדרך ועל כן הבעתי נכונות לקבלו לפיקוח... נראה כי פתיחותו של מונטר אליי, הגיעה מעצם היותי גבר מבוגר וסמכותי, שהציב לו גבולות ודחה אמירות שנשמעו כסיסמאות מחד, אך מאידך הביע אמפתיה למצבו... הח"מ יוכל לקבל את העצור לפיקוחו, כאשר העצור יהיה תחת מעקבו ויעבור טיפול קוגניטיבי התנהגותי פעמיים בשבוע...".

5. בדיון שהתקיים ביום 6.3.2016 מסר מר אולמן כי הוא עוסק בתחום למעלה מ-4 שנים, הוא עובד סוציאלי פסיכיאטרי שיקומי בהכשרתו, פנסיונר בן 80. לדבריו הוא עוסק בתחום כשליחות וכחלק מהכנסתו.

לגבי מימון חלופת המעצר צוין כי מימון השכירות והתשלום למפקחים מגיע ממשפחות העצורים השוהים במקום. במקרה זה מדובר על תשלום 6,000 ₪ לחודש.

לגבי מקום דומה, "בית ירדן" - צוין כי המקום נסגר לאחר שקציני המבחן טענו כי התנאים אינם מספיקים. מקום נוסף, "בית אמי", נסגר לדבריו מאחר שבעל הבית העביר את השכירות לאנשים אחרים.

לגבי התנאים במקום צוין כי באותו משק ישנו מפוקח נוסף, החצר משותפת לשני הבתים. חלק מהמפקחים אמורים לפקח על שני המשוחררים וחלקם על אחד מהם.

6. מר חגי צור נחקר אף הוא. לדבריו הוא פנסיונר בן 71 שנה, במקום מתגוררים גם אשתו ובנו. בנוסף לפנסיה, הוא משתכר משני בתים שהוא משכיר למר אולמן.

7. לאחר שמיעת המפקחים וב"כ הצדדים, אינני רואה בחלופה המוצעת חלופה ראויה למעצר, וזאת הן בשל אופי החלופה - המהווה לכאורה "הפרטה" של בתי המעצר, והן לגופו של עניין.

לעניין שחרור ל"בית מעצר" פרטי, אין לי אלא להפנות לדברי כב' הנשיאה מ' נאור, בבש"פ 7445/09, **מדינת ישראל נ' עזאלדין עבאס** (17.9.2009):

"בעניין זה, קיימות בבית משפט זה גישות שונות (ראו: החלטת השופט י' דנציגר ב-בש"פ 2358/08 מדינת ישראל נ' פולנסקי [פורסם בנבו], פסקה 22 להחלטה ואילך (טרם פורסם, 13.3.2008) והאסמכתאות המובאות שם; והשוו: החלטת השופטת א' חיות ב-בש"פ 1811/06 מדינת ישראל נ' מולנר [פורסם בנבו], פסקה 4 להחלטה (טרם פורסם, 2.3.2006)). עמדתי שלי היא כעמדתו של השופט דנציגר. אף אני סבורה כי באפשרות של חלופת מעצר אשר רק מי שידו משגת יוכל לזכות בה - טמונה בעייתיות. הדבר פוגע בעקרון השוויון בין עצורים. בעייתיות נוספת באפשרות של חלופת מעצר בתשלום נובעת, לידי, מקיומו של ניגוד עניינים מובנה בין העובדה שהמשמורנים נשכרו ומועסקים על ידי העצור או מי מטעמו ובין תפקידי הפיקוח המוטלים עליהם".

בעניינינו, הן המפקח המרכזי, מר חגי, והן המפקח/מטפל מר אולמן, מתפרנסים, בין היתר, מהשכר שיקבלו מהמבקש וממשפחתו. תלות זו בכספי המבקש יוצרת ניגוד אינטרסים, ויש בה כדי להטיל ספק בטיב הפיקוח הצפוי. גדר גבוהה, שהיא כחומה, ומצלמות, יפים הם כאשר אין למפקחים אינטרס מלבד השמירה על המפוקח, ובעניינינו אינטרסים כלכליים פוגמים לכאורה בטיב הפיקוח.

זאת ועוד, לגדר ומצלמות משמעות בעיקר כאשר מדובר בעבירות הנעשות מחוץ לבית. בעניינינו, מדובר בעבירות כלכליות, בעבירות אותן ניתן לבצע ממקום מעצר הבית, ולטיב הפיקוח השלכות על מניעת ביצוע עבירות כאלה. במקרה זה, לאחר שמיעת המפקחים המוצעים, לא שוכנעתי כי יהיה בחלופת המעצר כדי למנוע מהמבקש אפשרות לבצע עבירות נוספות במקום חלופת המעצר.

8. מר אולמן הביע, כאמור, נכונות לטפל במבקש, במסגרת חלופת המעצר.

הפיתוי שבשחרור מבית המעצר, יש בו כדי ליצור נכונות אצל המבקש לקבל טיפול כזה, אשר ספק אם הוא זקוק לו. יוזכר כי מדובר בעבירות כלכליות בהיקף ניכר, אותן ביצע המבקש לכאורה עם כמה מאחיו. בנסיבת אלה, טיפול, כמוצע על ידי מר אולמן, ספק אם יש לו מקום, ובכל מקרה הוא אינו מהווה עילה לשחרור המבקש ממעצר.

9. לאור האמור לעיל, ומאחר שלא שוכנעתי כי מדובר בחלופת מעצר ראויה - הבקשה נדחת.

בהסכמת הצדדים, תשלח המזכירות העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' אדר ב' תשע"ו, 20 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.